

udtalte, at der vedblivende er betydelig Uenighed mellem de sagkyndige, og at Sagen derfor ikke er moden til Afgørelse endnu, saa er dette ingenlunde Tilfældet. Det kan ikke siges, at der er Uenighed om dette Spørgsmaal mellem de sagkyndige; tværtimod er der efterhaanden opnaaet i alt væsentligt Overensstemmelse mellem de fleste sagkyndige, som have beskæftiget sig med Sagen. Men det ærede Medlem har Ret i, at det har vist sig ved en fornyet Bearbejdelse, at man har kunnet paavise Muligheden af en ikke uvæsentlig Indskrænkning i Udgiften fra i Fjor til i Aar; men nu tror jeg ogsaa, at man er kommen saa langt ned; at der ikke er synderligt Spillerum for at kunne bringe Udgifterne til de egentlig tekniske Anlæg yderligere ned. Det, som bliver det finansielle Enderesultat, vil afhænge af, hvad man kan faa for de Arealer, som blive disponible ved den nuværende Banegaards Nedlæggelse, og der er det da atter navnlig det Spørgsmaal, der kommer frem, hvorvidt det vil være muligt at opnaa en saadan Overenskomst med Københavns Kommune, at Staten paa Forhaand sikrer sig et passende Vederlag for disse Grunde. Den Pris, som i Anmærkningerne til Forslaget i Aar er anslaaet, er en Del mindre end de Summer, som have været nævnte i tidligere Overslag; dette er ganske naturligt, fordi man ved den Værd sættelse, som er foretaget i Aar, har tænkt sig, hvad man antagelig kunde opnaa, naar man vilde gøre disse Arealer til Genstand for en samlet Handel under et. Hvis Staten vil beholde dem og selv tage Risikoen ved lidt efter lidt at afhænde dem, saa er det muligt, at man i Løbet af et længere Aaremaal vilde kunne opnaa en højere samlet Pris; men naar man forlanger, at en enkelt Køber, eventuelt Københavns Kommune, skal overtage det hele paa et Bræt og løbe hele Risikoen ved Realisationen, saa maa man forstandigvis ogsaa indrømme noget Afslag i Prisen. Hvorvidt Københavns Kommune ved den Pris, som nu er ansat, vil kunne tjene noget, er vistnok meget tvivlsomt; der vil sikkert hengaa saa mange Aar, inden Realisationen er tilendebragt, at en mulig Fortjeneste let vil helt forsvinde i Rentetab. Og selv om Københavns Kommune slap skadesløst fra den Handel og ikke led noget Tab, saa er det paa ingen Maade det eneste Offer, man kræver af Kommunen. Saaledes som Forholdene ere nu, har Københavns Kommune en Forkøbsret til en stor Del af Banegaardens Terrain til en meget

lav Pris, saa vidt jeg erindrer 2 Mark 4 Skilling pr. Kv.-Alen. Denne Forkøbsret, som Kommunen maa give Afkald paa, repræsenterer en Værdi af 3—3½ Mill. Kr. Dernæst maa Kommunen afstaa alle de Arealer, som i øvrigt ere nødvendige til Sagens Gennemførelse, enten helt gratis eller mod visse Magelæg, hvorved der af Kommunerne yderligere gives et Tilskud i Areal til en Værdi af ca. 600,000 Kr. Selv bortset fra den Forpligtelse, som Københavns Kommune bør have til at give kontant Tilskud i Tilfælde af, at den ydre Ringbane løftes ud af Niveau, maa det altsaa siges, at det Bidrag, som Kommunen under forskellige Former maa yde, vil udgøre omtrent 4 Mill. Kr. Naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) mente, at Københavns Kommune vilde slippe væsentlig billigere end Landkommunerne, naar der oprettes Holdepladser, har han utvivlsomt ikke Ret deri. De Ofre, der kræves af Landkommuner, hvor der skal anlægges Holdepladser, ere, naar henses til, hvad Statsbanerne udrede til Sporanlæg, Bygninger osv., saa ringe, at Udgiften for Københavns Kommune vil blive forholdsvis meget større. Og naar man ser hen til de Bidrag, som i de senere Aar have været krævede til Omordning eller Forberedelse til Omordningen af Banegaardsforholdene f. Eks i Aarhus, Esbjerg, Korsør, saa ville de Krav, som her stilles til Københavns Kommune, sikkert heller ikke vise sig at være mindre. Hvorledes det imidlertid vil være muligt at opnaa en rimelig og for begge Parter ønskelig Overenskomst, er et Spørgsmaal, som maa søges løst under de kommende Forhandlinger om dette Lovforslag. Jeg kan ikke andet end udtale min Tilfredshed med, at der fra de fleste ærede Taleres Side er fremkommet Udtalelser i den Retning, at naar det kan lykkes at opnaa en saadan Overenskomst paa rimelige Vilkaar, ville de anse det for rigtigst, at denne Sag nu bringes til Gennemførelse i Aar. Jeg mener, at de Anker og Besværligheder, som gennem en Aarrække have lydt over de i høj Grad mangelfulde, ja ligefrem farefulde Forhold paa Københavns Banegaard, ere begrundede, og jeg kan derfor kun paa det bedste lægge Tinget paa Hjerte at yde sin Medvirkning til, at denne Sag nu omsider maatte kunne finde sin endelige Løsning.

Førmanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.